

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 81

din 11 aprilie 2024

Prin plângerea prealabilă înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 3571/2024 în data de 26.02.2024, petenta a solicitat revocarea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din 06.07.2023.

În motivarea plângerii petenta a arătat că Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din 06.07.2023 reprezintă un act administrativ normativ care vatămă interesul legitim al candidaților la concursurile de admitere la I.N.M./magistratură, interes constând în explicația pentru care candidații au fost respinși la probele ce compun cea de-a II-a etapă a concursului (proba psihologică). Petenta afirmă că a avut calitatea de candidat la concursul de admitere la I.N.M, dar a fost respinsă la proba psihologică.

Analizând plângerea prealabilă formulată prin prisma coordonatelor configurate de prevederile art. 17 și art. 73 din Legea nr. 303/2022, art. 25 din Regulamentul privind admiterea la Institutul National al Magistraturii aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 114/2023 și art. 24 din Regulamentul privind admiterea în magistratură, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 115/2023, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Obiectul plângerii prealabile îl constituie revocarea unui act administrativ emis de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în exercitarea atribuțiilor de organizare a concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii și a concursului de admitere în magistratură, conform art. 6 și art. 64 din Legea nr. 303/2022, act prin care s-au luat măsuri pentru buna organizare a unor activități legate de procedura de concurs.

Legalitatea acestui act administrativ se evaluează în raport cu reglementările cuprinse în actele normative în executarea cărora au fost emise, situație față de care Plenul

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

apreciază că nu există nici o neconcordanță între dispozițiile hotărârii contestate și legislația primară incidentă.

În legătură cu primul argument de nelegalitate a hotărârii contestate ce vizează încălcarea dispozițiilor art. 10 din Codul Administrativ, Plenul reține că susținerile petentei sunt neîntemeiate. Principiul satisfacerii interesului public, reglementat de dispozițiile legale anterior menționate, nu este vătămat în ipoteza expusă de petentă, respectiv decizia administrativă de a nu comunica documentele aflate la dosarele candidaților care au fost respinși la concursurile de admitere la Institutul Național al Magistraturii sau în magistratură.

Dimpotrivă, prin luarea acestei măsuri s-a urmărit protejarea interesului public constând în asigurarea unei proceduri de recrutare eficiente, în cadrul căreia să nu existe riscul simulării de către candidați a unui comportament care să corespundă exigențelor specifice profesiei, dar care, de fapt, nu este comportamentul real al acestora.

În acest sens Plenul reține că testarea psihologică a candidaților în procedura de recrutare a magistraților are drept scop verificarea îndeplinirii condiției de a fi apt din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției, ce reprezintă, așa cum este și firesc, o condiție esențială pentru accesul la funcție, motiv pentru care verificarea acesteia devine o chestiune deosebit de importantă în cadrul procedurii de recrutare. În acest context se impune eliminarea oricăror elemente ce ar avea potențial de vulnerabilizare a modului de realizare a respectivelor verificări sau care ar putea afecta realizarea scopului testării.

Având în vedere datele statistice comunicate de Direcția Resurse Umane și Organizare la momentul adoptării actului atacat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit că exista o cerere crescută pentru comunicarea unora dintre actele întocmite în procedurile de examinare a candidaților, împrejurare de natură a crea riscul de vulnerabilizare pe viitor a procedurilor de recrutare. Concluzia a fost justificată în contextul în care odată comunicate respectivele documente candidaților, aceștia puteau disemina informațiile conținute în spațiu public, iar numărul mare de cereri în acest sens era de natură a crește riscul creării unor veritabile baze de date cu privire la informațiile respective, ceea ce putea fi exploatat în sensul formării unor comportamente simulate care să corespundă exigențelor specifice testării în discuție.

De altfel, această ipoteză este confirmată chiar de susținerile petentei care afirmă că dorește comunicarea documentelor ce au dus la respingerea sa la proba psihologică, pentru a avea posibilitatea ulterior „*de a-și îndrepta comportamentul, în mod independent sau cu ajutor de specialitate (psihoterapie), în așa fel încât personalitatea să fie una corespunzătoare profesiei de magistrat pe viitor*”. Or, acest deziderat legat de personalitatea candidatului

conduce de fapt la dezvoltarea unui comportament simulat în vederea satisfacerii obiectivelor examinării psihologice.

În acest sens, Plenul reține că tehnicile și metodele de evaluare în cadrul procedurii de testare psihologică sunt standardizate, iar interviul, în mod special, are drept scop culegerea de informații legate de conduite și experiențe concrete, relevante în raport cu criteriile evaluate, în vederea testării capacității persoanei de a-și controla comportamentul într-o manieră care să asigure adaptarea eficientă la solicitările profesionale (aspecte ce rezultă din Metodologia privind organizarea și desfășurarea testării psihologice, anexă la Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii și la Regulamentul privind admiterea în magistratură). În acest context, accesul la un număr crescut de rapoarte psihologice care fac referire la problematica respectivă, poate conduce la identificarea acelor informații legate de conduitele și experiențele concrete urmărite de evaluatori și apoi la replicarea lor în cadrul unor viitoare interviuri, fiind cu totul anihilat elementul surpriză al acestei probe, precum și spontaneitatea și sinceritatea răspunsurilor candidaților, elemente esențiale pentru stabilirea coordonatelor psihologice reale ale acestora.

Această împrejurare în mod evident conduce la o vulnerabilizare a procedurilor de recrutare viitoare, creându-se riscul ca proba de testare psihologică să nu-și mai atingă scopul stabilit de lege, acela de a verifica îndeplinirea de către candidat a condiției de a fi apt din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției.

De asemenea, Plenul constată că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 544/2001 nu sunt aplicabile în ceea ce privește datele și informațiile ce rezultă din testarea psihologică a candidaților respinși la concursul de admitere în magistratură, dispozițiile legale respective condiționând calificarea datelor personale ale cetățenilor drept informații de interes public „numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice”. Însă candidații respinși nu exercită o funcție publică, ci doar urmăresc acest lucru, astfel că nu există pericolul afectării capacității de exercitare a unei astfel de funcții în această etapă.

Plenul subliniază faptul că satisfacerea interesului public în ceea ce privește procedura de recrutare a magistraților este realizată prin modalitatea transparentă și clară de reglementare a respectivei proceduri, inclusiv a probei privind testarea psihologică a candidaților ce se realizează conform Metodologiei privind organizarea și desfășurarea testării psihologice, anexă la Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii și la Regulamentul privind admiterea în magistratură.

Contrar susținerilor petentei, Plenul apreciază că neacordarea accesului candidaților la rapoartele psihologice nu este de natură a afecta negativ corectitudinea desfășurării probei

psihologice, fiind o pură speculație a petentei susținerea că îndeplinirea atribuțiilor specifice, profesionalismul și răspunderea evaluatorilor ar avea vreo legătură cu aspectul comunicării rapoartelor psihologice către candidații respinși.

Totodată, se reține că nici dispozițiile art. 13 din Legea nr. 544/2001, invocate de petentă în plângerea formulată, nu își găsesc aplicarea, în condițiile în care documentele la care face referire hotărârea contestată nu intră în categoria informațiilor care favorizează sau ascund încălcarea legii. Pe de altă parte, nu se poate prezuma încălcarea legii în orice procedură de recrutare, astfel încât informațiile conținute în documentele emise în cadrul oricărei proceduri să dobândească statut de informații de interes public.

Referitor la motivul de nelegalitate invocat de petentă ce vizează încălcarea dispozițiilor art. 31 din Constituția României, se observă faptul că petenta, invocând obligațiile autorităților publice, printre care se numără și Consiliul Superior al Magistraturii, generate de dispozițiile art. 31 alin. (2) din Constituția României, susține că refuzul comunicării informațiilor care privesc direct situația candidatului la un concurs de recrutare de personal în sistemul public, cum este cel de admitere la Institutul Național al Magistraturii, ar încălca în mod flagrant dispozițiile constituționale invocate.

Plenul reține că susținerile petentei în acest sens nu pot fi primite deoarece se fundamentează pe o interpretare greșită a dispozițiilor constituționale, pornind de la premisa eronată în sensul că dreptul de acces neîngrădit la informații, stabilit la alin. (1), s-ar referi și la problemele de interes personal despre care se face vorbire la alin. (2) al textului constituțional. Or, dispozițiile art. 31 alin. (2) din Constituția României impun doar obligația informării corecte a cetățenilor cu privire la probleme de interes personal, dar fără ca aceasta să fie interpretată în sensul că oferă acces neîngrădit la orice informație de interes personal.

Raportat la aceste coordonate constituționale, Plenul apreciază că măsura dispusă prin hotărârea contestată nu reprezintă o încălcare a normelor fundamentale, în condițiile în care candidații înscriși la concursurile de admitere în magistratură, ca de altfel și publicul larg, au acces la informații de interes public privind organizarea și modul de desfășurare a procedurii de recrutare, fiind detaliată de o manieră explicită metodologia de testare psihologică a candidaților, iar apoi fiecare candidat are acces la o informare corectă cu privire la rezultatul individual obținut la fiecare probă de concurs, informație ce este de interes personal.

Referitor la susținerile petentei în sensul că prin hotărârea contestată ar fi încălcate dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituția României, Plenul subliniază că dreptul la informare și acces la documentele întocmite de fiecare candidat în procedura de selecție a magistraților

nu reprezintă un drept fundamental, nefiind reglementat în Constituția României și nici măcar în legislația primară sau secundară ce privește procedura de recrutare a magistraților, ci își are izvorul în Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 926/26.08.2014 și nr. 1359/11.12.2014 și în practica administrativă dezvoltată la nivelul subscrisului în executarea respectivelor hotărâri.

Având în vedere domeniul de aplicare al art. 53 din Constituția României, Plenul reține că pretinsul drept invocat de petentă nu beneficiază de protecția oferită de norma respectivă, nefiind un drept fundamental, motiv pentru care hotărârea contestată nu poate fi cenzurată din perspectiva normei constituționale invocate.

Referitor la motivul de nelegalitate a hotărârii contestate din perspectiva art. 5 din Legea nr. 303/2022, respectiv încălcarea principiului transparenței în desfășurarea procedurilor de concurs pentru admiterea în magistratură, Plenul reține că transparența procedurii de concurs presupune atât obligația informării generale cu privire la modul de desfășurare a procedurii de recrutare, cât și accesul persoanelor implicate în procedura respectivă la informații în legătură cu aceasta, în limitele legii.

Se observă însă că nici în Legea nr. 303/2022 și nici în Regulamentul privind admiterea la Institutul Național al Magistraturii, respectiv în Regulamentul privind admiterea în magistraturii nu este prevăzut dreptul candidaților de a avea acces/de a li se comunica documentele la care face referire hotărârea contestată, sens în care nu se poate reține încălcarea prin măsura respectivă a vreunui drept consacrat legal.

În ceea ce privește procedurile de admitere la Institutul Național al Magistraturii și în magistratură, Plenul constată că principiul transparenței este deplin respectat, pe de o parte prin reglementarea legală și regulamentară a procedurii ce prezintă în detaliu modul de desfășurare a etapelor de testare, așa cum se poate observa în normele citate anterior, și, pe de altă parte, prin informarea publică cu privire la datele de susținere a probelor, a baremelor de notare și comunicarea rezultatelor după fiecare probă.

Plenul reține că măsura comunicării documentelor menționate în hotărârea contestată era rezultatul unei practici administrative dezvoltate la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, care s-a dovedit însă a avea potențial de vulnerabilizare a procedurilor de recrutare viitoare. Or, în aceste condiții a devenit necesară soluția de renunțare la practica vătămătoare pentru că într-un stat de drept salvagardarea interesului public, care în cazul de față este reprezentat de necesitatea desfășurării procedurii de recrutare a magistraților în condiții de deplină eficiență (impuse de realizarea scopului de verificare a îndeplinirii de către candidați a condiției de a fi apt din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției de

magistrat), primează în fața interesului personal al candidaților respinși de a avea acces la documentele privind propria prestație în cadrul concursului.

Cu referire la critica privind omisiunea înregistrării interviurilor psihologice, invocată de petentă drept argument în susținerea motivului de nelegalitate ce viza încălcarea principiului transparenței, Plenul apreciază că aceasta excedează dispozițiilor hotărârii ce face obiectul prezentei plângeri, în cuprinsul căreia nu se antamează respectiva problemă și nu se dispun măsuri în legătură cu acest aspect.

În ceea ce privește motivul de nelegalitate invocat de petentă privind încălcarea art. 29 alin. (9) lit. c) din Legea nr. 305/2022, Plenul constată că în hotărârea contestată, deși nu s-a menționat numărul de voturi "pentru" și numărul de voturi "împotriva", s-a consemnat împrejurarea că hotărârea a fost adoptată cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, iar petenta nu a invocat nicio vătămare care ar decurge din această modalitate de evidențiere a rezultatului votului.

Față de argumentele mai sus relevate, având în vedere dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 305/2022, cu majoritate (2 voturi pentru admitere și 13 voturi pentru respingere),

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respingerea plângerii prealabile formulată de petenta prin a solicitat revocarea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121 din 06.07.2023.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică petentei.

Data în București, la data de 11 aprilie 2024

Judecător Președinte

